

Sudinajumus nem preti:
Jelgava, pee Lankowska un Vilopa
Igeem, Leelajā eelā № 7, Helmingsha namā,
un Rīhgād, J. C. Kapteina lga grah-
matu bode, Jelgā, Rīhgād Leelajā Kehniņu
eelā № 10.

Makfa par fludinajumeem:
8 sap. par sihlu rassiu riubiku; pahr-
tulkoſchau iſ ſweſchahm walobahm
par brihwu.

"Latv. Am." war apfellekt:
 Jelgawā: Pee Lankowska mi Līkopa lgeem, Leelajā eelā № 7, "Latv. Am." ekspedīzijā.
 Baussā: Sieina lga apteekī. Talsfōs: J. Hiršman a lga un S. Towa lga grahm. bode.
 Kuldīgā: Herd. Besthorn a lga un Hartman a lga grahm. bode. Mihgā: J. E. C. Kapteina
 lga grahm. bode, Gelsch-Mihg. Leel. Tehnīku eelā № 10, B. F. Häckera drulatavā, Palejās eelā № 3.

**Watweeschn weenprahhtibas trauzetajeem un fildu
zehlejeem.**

(Gefühlthits.)

Зеен, redakcija! Laipni luhdsu, schihs fekofchahs rindinas usnemt sawâ godajamâ laikrakstâ!

„Dēenas Lāpas“ Nr. 175. slejās atrodahs kahds raksts „No Jelgawas“, kurš, deemschehl, stahsta dihwainas leetas pahr fheijsenes „Palihdsibas beedribu“, ka ta zaur konkurenzi mehginot pahrspeht fawu wezako mahsu, t. i. tā saukto „Jelgawas Latweeschu beedribu“, peewesdams kahdas reisās, kurās „Palihdsibas beedriba“ efot wezakajai mahfai tihfsham spihtejuši, turksaht wehl gaudodamees ari pahr to, ka Jelgawa efot wairak nela puše „kaunigu“ Latweeschu, kuri paleekot pahri latvisku isrihkojumu apmekleschanai. [Tee gan laikam tee, tas ne-apmekle „Latweeschu beedribas“ isrihkojumus. Deewssin waj tas ari grehls ?]. — Tahlaki wehl tas mehsta, ka „Palihdsibas beedriba“ fagatawojotees us teatera israhdi 27. Augusta mehneshā deenā, ihpašchi wehl peesib-medams, ka ta efot issludinajuši „tautas fwehfkus“. [At, tawu leelu grehka darbu]. Sewiščki wehl tas nostahsta, ka šči vēhdeja šķepulazijs efot pawifam ne-apdomata, jo wiſds isrihkojumos publika gaifchi peerahdijuši, ka ta turotees us wezakahs mahfas pusēs, [Protams ta, tas veeder vee „Latweeschu beedribas“ (laikam gan tee „nekaunige“)]. Nu, latram jau fawī peekriteji], un tā tad latram behrnam jau efot finams, ka „Palihdsibas beedriba“ buhfchot ar fawu teatera israhdi krist zauri. [Nē, tur paregonis! Tik skahde, ka nesini wina goda-wahrdū; tad to teesham pagodinatu ar praweesha tituli]. — Tahlaki tas wehl jautā, kas gan dsenot „Palihdsibas beedribu“, gahstees tāhdā šķepulazijs, kura azīhm redsot efot pahrdroša, prasidams, waj ari atradischotees tāhdi fungi, kas no fawas labatas segshot istruhkumus, un kaiji nosaukdam „Palihdsibas beedribas“ riħkoſhanos us 27. Augusta mehneshā deenu par weegl-prahtibu, kā ari beidsot zeeti noteildams, ka tāhds riħkojums „Palihdsibas beedribai“ nemās nepeeklahjotees. [Laikam gan nebuhs no rakts ja-zeretaja us to attwehli dabujusi].

Uf wisu ſcho dihwaino rakſtu nu ſihki atbildeht, aſnaemtu dauds telpas; tamdeht apſkatisch ſcho rakſteenu til ta pawirſchigaki, atbilde-dams tikai til dauds, ka tee tauteefchi, kas nediflīwo Jelgawā un paſchu leetu ſkaidri nepahrfina, war ſapraſt, uf kuru puſi taifniba ſwerahs, un ka rakſta fazeretajs peeder pee teem laudihm, kas ſamaifitā uhdēni grib ſweijot, jo tad, ja ne wairak, tadſchu arweenu kahda afazina eke-rotees grosā. Tapehz nu rakſta fazeretajs ir nodomajis, faſelt ſtarp wiſeem Jelgawas Latweescheem atklahtu naidu, un ir par ſcho eemeflu iſmeklejees ſhihs vilſehtas beedribu leetas, ar nodomu tihschi peldams „Balihdsibas beedribu”, labi ſinadams, ka nizinatahs beedribas beedri tad uf to dos tahdu atbildi, kas ta ſauktajai „Latweeschu beedribai” nebuhs pa prahtam, un ar to nu ſildas buhs mahjās. — Panahkums tad buhs, ka Jelgawas Latweeschi ſchirkhees partijas, kur pa to ſtarpu rakſta fazeretajs tadſchu warehs ko eeguht; jo tas jau ta noteek ar-weenu, ka, kur zehrt, tur atlez ſkaidas.

Vaspaehrne.

Deewa zeti ir brihnischfigi.

Adolfs Hornbergis bija godigs un dewabihjigs amatneeks kahdā masā Wahzemes pilsehtinā, un dīshwoja fawā prastā un knapā iſtikfhanā loti peetizigi un laimigi. Wina feewa bija tahda pat, kā wiensch, proti ruhpiga pee deewaluhgfhanas un tschala pee darba. Kad svehtdeena atnahza, tad wina sehdeja pee fawas bishbeles un tur fmehlahs apmeerinafchanu un eepreezinaschanu preeksj jaunahs nedelas, jeb ifgahja ar fawu wihrū pastaigatees un papreezatees pahr daschadeem dabas jaufumeem, ar ko Deewā paſauli pufchkojis. Kahdā svehtdeena pehz pušdeenas Adolfs ifgahja weens pats, pa meschu pastaigatees. Ar svehtahm domahm puhledamees, tas bija nemanot etizis beesobs fruhmōs. — Wiensch apſehdahs pee kahda jaufa, skaidra awota. Tē peepeſhi tas ifdsirda trofſni, kas zehlahs ne tahlu pee kahdas flints. Azis us to puſi pagreeſis, wiensch eeraudſija jakts funi, kas, neſin kā tē atklidis, fazija ſemi. Adolfs, gribedams ſinahi, ko tas tur melsē, gahja tuval. Sunis aiffſtrehja projam. Tai dobitē, kas tē bija ifſaſita, wiensch eeraudſija kahdu ſposchu leetu. Schi leeta padarija Adolſu wehl wairak ſinkahrigu; wiensch raka dobi dīſkaku, un redi, kas par laimi: wiensch iſzehla leelu ſudraba fannu! Kanna bija loti fmaga, un kad tad atdarija wahku, tad to eeraudſija pilnu ar ſelta naudu! Adolſa ſirds lehza nu no preekeem; wiensch nometahs us ſaweeem zeleem un pattejahs Deewam ar aſarahn par tahdu leelu laimi, ko Tas winam pefchlihriſ. „Bet kā nu ſcho fannu dabuht us mahjahn, kā lai to neweens nemana?“ tā wiensch domaja. Pehdigī tam ſchahwahs prahī, fannu paglabah tā kahdā ſoka dobunā, un kad wiſi buhs pee meera, tad tik to nest us mahjahn. Ahtreem ſoleem wiensch nu ſteidsahs us pilſehtianu, — bet atkal apſtahjahs. Sawads jautajums tam zehlahs ſirdi, un proti: „Waj tad ſchi nauda man ari peeder? Waj es to waru ar labu ſirds apſinu patureht? Tas, kas wiñu tē aprazis, waj tad tam naw nekahdu behrnu jeb mantineetu?“ — „Bet,“ wiensch fazija, ſewi apmeerinaadamees, „kur lai tos atrod?“ — „Kas tew par daku!“ wiña ſirds apſinā atbildeja. „Par to gahdahs waldfchana. Lai buhtu, kā buhdams, bet ta nauda tew nepeeder!“ — Wina ſoli palika lehnaki, un wiña ſirds tam fazija: „Tew waijaga tā dariht, kā peellahjhās.“ — Pahr attasto mantu wiensch pastahſtija ari fawai ſeewai; ſchi, ſinamis, gawileja no preekeem. Bet kad wiensch tai ifſtahſtija fawas domas, tad ta apkluſa un tapa loti noſkumus. — Kaut gan ta ari atſina, kā wihram taifniba, tad toimehr tai arweenu ſchahwahs prahī: „Kaut jel mumēs ta nauda peederetu!“ Wina domaja ſchā un tā, waj newaretu atraſi kahdu eemeſlu, pret kuru wiñu ſirds apſinā apkluſtu.

68. gada-gahjums.

Gelch- un ahrsemē: Rudolfa Mosses lga wiſas ekspedizijs. — *Walmeerā*: Trej lga
grahmatu bode. — *Walsā*: M. Rudolfs lga grahamatu bode. — *Pehterburgā*: vee Pehterburgas
zeen. Latweeshu braudses mahzitaja. — *Ves tam*: vee zeen, mahzitajeem —
titlab *Widsemē*, lā ari *Kursemē*.

Snahl weenreis nedelā.

Maffa, Telgawa ſanemot:
par gadu 1 r. 50 f., par pušgadu 90 f.

Makha, pahr pastu yeeſuhott;
par gādu 2 r., par yūsgādu 1 r. 25 t.

Ekspedīcija:

Selgawâ, pеe Lankowšta uи Bifopa
fgeem, Leelajâ celâ № 7.

Redakcijas adrese:
Jelgavā, Valles ielā № 7.

7 of 7

stellecht: — *Alspedizjärs*. — *Walmeerärs* Trey fga
matu bode. — *Wahterburgärs* vee Wah-
ter tam: nee een wahrttaicem.

Sentschi gan bija pagani, bet tee arweenu ir tahdus svehtkus faweeem deeweem par godu swinejusch, team daschadi upuredami, pehz fawas fajehgas, leetas un lopus. Bet tagad ta beedriba, kas lepojahs ar to wahrdu „Kursemes m a h m u l i n a“ (uhja wehjisch!), tihsch aismirst, ka Latweefshi schim brihscham ir kristiga tauta un tiz tikai trihswenig am Deewam! Ta aismirst, ka wahrdam „swehtki“ augstis ideals, garigs raksturs. Wahrds „swehtki“ tak jo wairak peenahkahs tahdam isrihkojumam, kura semojahs firsnigā tizibā preeksch Wisuangska, ar garigahm dseefmahm un garigahm luhgfschanahm un aissluhgfschanahm pateikdam par Wina besgaligu mihlestibū un nododamees turpmaki Wina schehlastibā, kas ik rihtus atjaunojahs. Nosaukums „swehtki“ tak tahdam isrihkojumam peenahkahs leelakā mehrā, nekā tahdam, kas eefahkahs ar goda maltiti un kahdahm laizigahm dseefmahm. — Scho leetu nu labi pahdomadama, „Balihdsibas beedriba“, atsihdamahs par kristigas tautas beedribu un fajusdamahs par deewsgan spehziyu, ihstenus, kristigus tautas svehtkus Kursemes brihwlaifchanai par peeminu isrihlot, ir apnehmusees un rihkojahs tos godigi noswineht. Wisu pirms sc̄hee svehtki fahlfees ar garigu svehtku aktu, un talabod beedriba dosees us Annas bañnizu, un no turenes tikai us Schirkenhöfera dahrsu, kur laizigas dseefmas ar musikas preekschnesumeem un runahm mainfees. Tad tikai wakarā pilsehtas teatera namā fahlfees no beedribas akteereem uswestais teateris, un wisu pehdigi gan ari buhs balle Behra sahlē, kur jaunā pa-audse, sem wezaku usraudfibas, warehs godigi pee deijahm ispreezates.

Naw jau nemas isprotams, ka rakstītājs var prasti fchahdus
īwehtkus nosaukt par teatara israhdi.

Tahłaki rafsttajts leelahs „Palihdsibas beedribai” buht gauscham lihdszeetigs, behdadamees pahr iſtrułkuma fegſchanu 27. Augusta meh-nescha deenā. Taikam gan tas bailojahs, ka tam ari naw fawa dala no praweetotà iſtrułkuma jaſeds. Mu, rafsttajam par apmeerinaſčanu jaſaka, ka „Palihdsibas beedribai” ir jau tik prahws kapitals, ka ta ar to war ne ween praweetoto iſtrułkumu fegt, bet ari, ja tahds iſtrułkums reis eeraſtos rafsttaja labata un tam ar fawjeem peetriuktu, ka parastis faziht, „ſobeem darba”, kad tas atnahktu pee „Palihdsibas bee-dribas” un iſſuhdſetu fawu truhkumu, ta labyrähtigi aifſegtu ſcho wina iſtrułkumu.

Te jau nu zeen. lasitajeem gan buhs gaifchi nōprotams, kahda gara behrns ir minetais raksta fäzeretajs, un ka wina nodoms ir, beedribu starpā weenprahitibū išnizināht. Ka to rakstītajs grib panahkt, tas weegli nōprotams no wina pēhdejēem wahrdēem, kur tas gaifchi us-wedina „Balihdsibas beedribu”, fawu tagadejo preefschneku atmest, to noteikdams par „Latweeschu Awischu” lihdsstrahdneku, un iswheleht zitu preefschneku, ko awischu darbi nekawejot. Kad buhschot parahdītees zits gars un ari draudseschānghs ar „Latweeschu beedribu”, kura fawā paspahrnē pulzinajot „Isglihtotus” Latweeschus, un schee waretu daschu deen’ „Balihdsibas beedribai” buht pallihdsigi gan ar wahrdēem, gan ar darbeem.

wirsu islaſiht schoß wahrdus: „Daschās finas pahr v. Hornberga familiju.“ — Kad scho valu atrafīja, tad tur atrada to wehſti, fa Anſis Hornbergis eſot 30 gadu kārā nonahwehts, wiņa vils iſpoſīta un nelaimīga atraitne aſsgahjuſt ar faweeim behrneem uſ Dahnu ſemi. Wezaſkajur dehlam biļis wahrdus Anſis Didrikis. — Tad wehl tur atrada lahdū rehltumū, fa Hornberga muisčas pahrwaldneeks Alahwus Dilfens eſot atraitnei un wiņas behrneem il gadus fuhtijis 200 gulſchu naudas. Turklāht ari atrada to finu, fa ſchis muisčas pahrwaldneeks 1640. gada now warejīš to maſumu fuhtīht, jo muisča ne-eſot it nelaeneſuſt. — Wehl lahdā wehſtūlē atraitne ſcheljolahs pahr fawu behdigo dībhi un fuhdīahs, fa wiņas dehls Anſis Didrikis eſot apprezejīſt lahdū prastu ſemneeka meitu, un fa wiņas wiſa familijas bagatiba un labklahſchanahs gluſchi ſavostīta. — Skaidrakas finas pahr Hornberga familiju nebija wairš atrodamas.

Kad firstis bija wifa finalki pahrraudsijis, tad winsch pawehleja rakstiht us Dahru semi un isslaufschinaht, waj wehl nebuhiu kahds no schihs familijas dñihws, kam ta manta waretu peederecht. — Pebz kahda laika atnahza schahda fina: Ansis Didrikis Hornbergis esot bijis godigs un labi pahrtizis semneeks, kas 1692. gadā nomiris. Wina dehls, Fridrikis Hornbergis, esot apprezejees un 1740. gadā nomiris. Tad mahjas peederejuschaos wina wezafasam dehslam; bet tillab schis, kā arī wina feewa esot bijutchi weenumehr slimigi, un zour to mahjas krituschas parahdbs un wini paschi abtri nomiruschi. Wina weenigais dehls esot aifgahjis us Wahzsemi, un dñishwojot Beirutā par semikopi. — Firstam nu bija leels brihnumis; jo Beiruta bija wina pascha seme. Dapebz winsch pawehleja pa wifahm basnizahm issludinah, lai tas, kas no Dahru semes schurp atnahzis un par Hornbergi fauzotees, noteiktā deenā atnahkot firsta konzesētā.

Adolfs bija — ta ik swēhīdeenas, ta ari scho swēhīdeen basnižā. Kad wiñsch scho usaizinachanu dñsidesa, tad tas loti brihnijahs; jo wiñsch pats bija tas Hornbergis, — wiña tehwu fauzja Anſi Hornbergi. „Kas tas war buht?“ ta wiñsch domaja. Tomehr noteikti deena wiñsch fataisijahs un dewahs us galwas vilfehtu. Tur, lanzelejā eegahjis, tas usdewa ūmu mohrdu un tad aqidja, ta tee kunci tam teiž.

Kanzelejas direktors, wian labu brihtinu klusī usluhkojīs, pēhdigi jautaja: „Waj juhs ne-efet tas pats, kas to naudu atrada?“ — „Ja, tas pats!“ winsch atbildēja. — Kanzelejas direktors fazija: „Brihni-schēks leeta! Lūkdsu, atnahzeet pulksten 1108 us pili pee firsta!“ Adolfš atnahza. „Tas jau ir tas pats wihrs, kas to jelta naudu atrada.“ firsts fazija it laipni. „Draugs, ko juhs grībeet?“ — Adolfš atbildēja: „Es esmu bāsnīzā dsirdejīs, ka tāhds, kas sauzotees par Hornbergi un efot no Dahnu semes, tam waisagot schodeen buht kanzelejā. Mani sauz Adolfsu Hornbergi, un mani tehwu-tehwī ir atnahkušči no Dahnu semes. Kanzelejas direktora fungš ir man paueh-lejis, šķē juhſu preekschā atnahkt.“

zlotaju Eminu Pascha, kas jau wairak gadu fehsch Gelsch-Afrikâ, fur tas dibinajahs ihpaschu walsti, no faweeem melnajeem eenaidneekeem atswabinah. Tamdehl mineta beedriba isrihkojusi pulku kara wihru, sem Dr. Peters'a wadibas, kureem usdots, scho darbu isdariht. Bet schim noluhlam ar wifadahm spilteschanahm pretojahs leela Anglu tirgotaju un kapitalistu beedriba. Pahr to nu Wahzeeschi loti faslaituschees un awises fazet leelas brehkas, pagehredami, lai Wahzu waldiba tos aissstahw pret Anglu warmahzibas. Bet Bismarks fawâ lapâ „Nord-deutsche Allgemeine Zeitung“ issfazijees, ka Wahzu waldibai pee mintahs beedribas julkahm ne-esot nelahda dała, jo pehdejai jau no pascha eesfahluma esot tizis isslaidrots, ka waldiba tahdas kuptschu schyekulazijas atshtstot par nederigahm; lai tee tagad paschi finot. Wahzija ar Angliju gribot dshwot meerâ, un tahkahs Afrikas un melno nehgeru labad ne-ussfahlfshot strihdinu.

Franzija. Vehz tam, kad Bulanschë'a labad eezelta teesa scho generali lihds ar faweem diweem eewehrojamakeem lihdsstrahdneekeem no-teefajusi us aissuhitschanu tahkàs semès ahryus Eiropas, waldiba nu ari zitus minetà nemeerigà funga peekritejus sahk pee atbildibas fault un waijaht. Ihpaschi tahdus ofzeerius, kas peeder pee Bulanschë'a partijas, sahk apsuhdseht. Lihds schim 71 wirfneeks un 21 unterofzee-ris tikuschi atzelti no amata un nodoti teefai, lai ta pahr wineem fa-wus spreediumus taifa. Tapat gan ari wiwi skolotaji un walsts dee-nestà stahwoschee wihri, kas mihlejuschi „duhschigo generali“, tiks at-zelti no amata. Wispahrigahs tautas weetneeku wehleschanas, kà dsird, tiks noturetas 29. (17.) Septemberi. Tur tad israhdiées, waj Bulan-schë's zaur fawu noteefaschanu pasaudejis tik dauds peekriteju, ka nu waldiba war drofscha buht no wina.

Krehtas salas jukas. Kad Krehteeschi zerejufchi za ur Greekijas eemaifischanos lo panahkt, tad teem stipri wihlees; jo leelwalstju weenprahhiba schai leetâ wisas zeribas isgaifinajusi. Turku waldiba heidsot nu ari spehruski stingrakus folus, tur stiprus kara-spehkus aiffuh-tidama, un ta tad war zereht, ka nemeeri drihs beigfees, bes ka Eiropas meers za ur teem tilks trauzehts.

Persijas šahs tagad fawu zelojumu zaur Eiropu pabeidsis. Tas bijis Kreewijā, Wahzijā, Anglijā, Franzijā un Austrijā, un wiſur no waldinekeem jo laipni tizis uſnemts, ta ka winam wiſs ſchis laiks ſwefchumā jo patiħkami notezejis. Isglihtotu Eiropeesdu buhfchanas apſlatot, tas dauds jaunu leetu dabujis redseht, kuras wiſam bija lihds ſchim pawiſam nepaſiħtamas, un kuras tas warbuht nu fawā walſti Aſſijā mehginaħs eewest. Bet waj wiſa pawalstneeki wiſus ſħos jau-noš paħrgroſiſumus eeredsehs un ſpehs panest, ta atkal zita leeta. Bet lai nu buhtu, ka buhdams, Aſſiateeſchi zaur taħdu uſmudinaſchanu iſ-glihtibas finā warbuht tał-vaſpers kahdu labu foli uſ preeħschu. Wiſ-wairak teem ſkolas, labakas teefas un dſelħszetli buhtu weħlejami. Bet wiſu pirms tur waijadsetu kristigu tizibu eewest. Pirms tas nenotiks, tur ari nekahdu gruntigu laboſchanos un attiħſiſchanos nepeedſiħwos. Kad tautas tikumi neteek zaur kristigu tizibu eelħekkigi dseedinati, tad-wiſas aħrigahs attiħſibas fiħmes tikai paleek kofchi uſrakſti uſ dublu peleħm.

No eeksfchsemehm.

Kurſeme.

Pahr Kursemes brihwestibas jeb tautas svehtkeem. (Gefühltihst). Svehtku rihtkojumeem ir aissweenu leelaka nosihme, nekā ziteem, wairak wišpahrtigeem atgadijuma rihtkojumeem. Svehtki — waj nu basnīgas, waj laizigā dīshvē — top allašch kahdai pēminai ūvineti; tee tapehz ir labas atsīfchanas un pateizibas, tee ir: pahrskata jeb wehsturigi rihtkojumi. Bīl weeglaki pahreijofchas pazilafchanas mums pasneeds wišpahrigakēe atgadijuma rihtkojumi, tik dīskas, pastahwofchas pamudinafchanas mums pēschķir ūwehtku wehsturigeet atgahdina-jumi. Tapehz ari noteik us svehtkeem dauds leelaka rihtkofchanahs un fagatawofchanahs, tapehz ween tee mudina un ari pēewelt dauds wairak dalibneku, nekā ziti rihtkojumi. Us weenkahrfschajeem atgadijuma rihtkojumeem it beeshi ar taifnibu ūhmejahs flawenā komponista Franza Liszta wahrdi: „Ko ližds man draudſiba, ko brihwiba, ko preeki, kad

Pirmahs flanas eet zuhdamas un brahdamahs, un stihgas fa
steneht sien apaksch winas weiklajeem pirksteem, — het drisj schihs fla
nas top mihligakas un pahreet tahdā fa noyuhu un asaru pilnā mel
dinā. Spehlejot, pazelahs daschadas bilden is winas behrnu dshwes
un garā stahdahs mainidamahs preeschā; latrs akords — weena at
mina, latra gari wilcta flana — weens sapnis.

Wina redseja fewi un winu leelajā filē pa mahzitaja muischaš
dihki braukajam. Winsch bija warens tehninsch, kas kā bruhtgans brauz
lihds ar skaitlo princesi. Uf wina krasta bija burwigi skaitla pafaku
seme. Wina sebdejg — vułes motas — un skaitiagħa u minu, kā

Wasačas naikts lehnais gaišs, roštu ūmaršas pildītis, spēcīgais
zaur debesīs durvījumā seššķērīgās. Šādi dīķi ar ūmanu vulfenīša

zout vahja ouriwihm eetjaa itava. Obs vioz ap lampu, puitsemis tifchle besmitigi. Emilia spehlè ardeewas sawai mihlestibai un wi-nam, ko ta tik ne-isteizami mihlè.

Wini bija wezaki tapuschi. Winsch aifgahja us gimnasiiju tuwejā vilsehtā. Tad wini sehdeja — taš bija vehdējās brihvodeenās preeskch wina abituriēta eksamena — kahdā wakarā lopā, — dahrā aif roschu fruhma, roku rokā, — wina to wisu tik labi atmineja! Un winsch, ta kā nokaunejeeš, išwilka is kabatas dseijoli un to losija winai preeskchā. Dseijoli bija pahr mihlestibu, un islašijs, winsch fazija: „Schis dseijolis ir tem!“ Un tad winsch to butschoja dauds, dauds reisu. Wina tam išrahwahs no rokahm, — bet dseijola yantiaus ta ismahzijahs no galwas un tubkioschahm reisahm tos skaitija, un neweens dseijolis wisa paſaušle nebija tik slatis, kā schis. Wina pati tak bija schi dseijola warone!

Zil mihiſtas, zil mihiſgas ſtaras! Kā kufin ſakuhſt akordi! Gruht-ſirdigas meldijas, kā no ſaldahm meitenes luhpahm dſeedatas! Tā wina ſpehle. Bet wina ſpehle pehdejo reis preeſch ta, ko winas ſirds mihiſle.

Wixa abi bija weesibas bijuschi kahdā kaiminu muischā. Tas bija pa Seemas-swehtku brihwlaiku. Tur bija kahda dahma no galwas pilshtas. Ta bija gehrbusees dseltenā sibda kleite, ar dauds wi-jolischu yuschkeem ismargotā. Wirsch, jautrs, besbehdigē students, dan-joja gandrihs wisu wakaru ar scho dahmu. Wina bija loti wilinajo-scha, un danzodama pahrmeta sawu garo schlepi pahr roku. Un tad wirsch tai prasijs, waj schi dahma ne-esot skaita. Ai, kā wina tad raudaja, mahjā pahenahkuš, un kā wina eenihdeja scho dahmu ar teem smarschigajeem wi-jolischu yuschkeem un ar to dselteno, dahrgo kleiti! ... Bet tad wina bija dabujusi sawu dseisjoli roka un to dauds, dauds reisu lasijusi, — un wina tak bija ta warone schai dseisjoli. Ai, wina bija alka bijus, un schihs skanas nu bija winas mihlestibas kapa dseesma!

krūhts man fchikta no gara pazelschanahs!" — Widsemē top bee-
schaki daschadi peemirās fwehtki swineti; fchogad pat tē tahdi tikuschi
isrihkoti: Diklōs (Widsemes 25 gadu dseedafchanas fwehtki), Straupe
(fwehtki tāpat 25 gadu dseedafchanas lopfchanas peemirāi fchini drau-
dē) un Zehfis (dseedafchanas fwehtki). Kursemē top pehdejā laikā tik
weeni weenigi leelaki fwehtki isrihkoti, tee ir: Kursemes brihwessibas jeb
tautas fwehtki — Jelgawā. Scho fwehtku wispirmais rihlojums
30. Augustā, 1877. gadā, pažebla ari wispirmo rofigako un zentigako
dsilhwi pee Kursemes Latweescheem. Paschā fahkumā tee fwehtki tika
zaur fewischku fwehtku-komiteju Kursemes dsimtuhfchanas atzelschanai
par peemirāi swineti — jo noveetni, ik reis ar deewakalposchanu bas-
nīzā eefahkot. Wehlaki, no 1880. gada fahkot, tee pahrgahja Jel-
gawās Latweeschu fadraudsigahs beedribas rihlojumā un peenehma wi-
pahrigaku tautas fwehtku raksturu. Apmekleti tee tika gadu no
gada masak. Fwehtku juhtas paseminajahs — basnizas līhdrih-
kojumu atstahjot un pawifam paschu fwehtku leelahs wispahribas un
ihstahs leetas pawirshigas aissnemchanas deht. Kad jau nu fchais
pirmejds swinejums bija deewsgan atgahdinahts dsimtuhfchanas
atzelschanas labums, tad wehlakōs tautas fwehtkōs Kursemes Lat-
weeschi wehlejahs allash maniht un dsirdeht gaifchi preekchā zelam un
apluhkojam tos panahkumus, kas Kursemē no laika us laiku, no gada
us gadu zaur školū un fabeedribu darbibu tikuschi fasneegti; więpah-

bas valihdsibas mehrkeem, ihpaschi preeksch nabadfigu atraitau un bah-
rinu pabalstifchanas — winu gruhtajos dshwes brihschöö. — Te re-
dsam, ka sche naw uelahdas schkelschanahs us launu, ka weena. Felga-
was beedribas fwehkti gluschi atschkirkahs no otrajeem. — wixi atschki-
rahs tikai sawstarpigas pamudinajoschä un preekschisheimigas sawadi-
bas deht. Kuri nu no abeem fwehkteem wißlabaki isdofees, to tagad
wehl newaram paredscht, — tas atkarahs no publikas laipnas peeda-
lischchanahs. Warbuht ka Kursemes Latweeschi schogad jo stipti apme-
klehs tos no Felgawas Latweeschu „Valihdsibas beedribas“ fwehltseen,
27. Augustä, fwinetos tautas fwehltus, zaur to gribedami otrajam
rihkojumam jo zaurkerigi peerahdiht, ka wini wehlejahs schos fwehltus
apfuhmigaki isrihlotus, ka wini schai sinä te naw falpinajami pee
weenaldsibas un remdenibas, bet pareisi spehj sawu wehleschanos, sawu
prahtu aisslahweht. Zaur to tad Kursemes Latweescheem schogad zel-
tos tas gods, ka wini schai leetä labprahtigi rihkojuschees, un ta netik
ween jaunu zeribas pilnu seedinu Latweeschu dahrsä, t. i. Felgawas
Latweeschu „Valihdsibas beedribu“, pazehluschi un us tahlakeem jan-
keem darbeem pamudinajuschi un eestiprinajuschi, bet ari otrai, Felga-
was „Latweeschu beedribai“ sagahdajuschi stiptaku fazensibu darbds, un
ihpaschi scho fwehltu nahloschöö rihkojumös. — Teem, kas te schkel-
schanos un pretibas melletu, mehs waretu atgahdinahf nelaika Hugen-
bergera tilk taifnibas pilnos wahrdus:

„Raw strihdinsfð allasfð uſ faunu,

„Bet dasch'reis ar' labumu dar', —

„Tas džemdinga prahru jaunu

„Un fasilda firšninas ar’!“

Weblejam Kurjemes tautas fwehtleem schogad dauds fēmes, dauds pazelfchanahs us jo nopeetnaku, us jo zaarkerigaki pamudinajoschu eekfchigü dñishwibü, darbibü un panahkumu. Sweiki, Kurjemeeki, sweiki us tautas fwehtleem — Zelgawà! Zerinfch.

No Leel-Wirzawas. (Gefuhtihits). „Latweeschu Awischu“ fleijās iszehlupees scheijenes Chrwertu dahrjsā notureto salumu preeku labad starp kahdu „Weesi“ un „—ns.“ lungu sihwa polemika. Vir-mais tanis bijuscho kreetno kahrtibu un wisu wairak dahrsa koshchumu leeliski usflawē, un otrais, jeb „—ns.“ lgs, tam atkal sihwi pretosahs, pee wahrda faulkdams daschus „pateesi jaufus“ mahju dahrssus. Zil mintahs mahjas dahrsa usflaweschanas un atkal nof mahdeschanas finā abeem fungem taisnibas waj netaisnibas, pahr to negribu, ka ne-aizinahits, wiru polemikā elaiestees jeb eemaistees, bet atstahju schi strihda isschekir-schanu leetas un weetas pratejeem un labak pasinejeem. Tomehr weenā, t. i. usflawetahs labahs kahrtibas un omulibas finā ari man ja pretojahs „Weesa“ lga aprakstam, un to daru zaur fekofchahm rindinahm pehznah-koschi. — Tā par peem. schinis salumu preekos bija ari eeradees kahds baptistu draudses lozeklis, kurch bija turejis par sawu peenahkumu, zaur biheles wahrdeem dascheem sapulzejuscheem isskaidrot, ka tahdi preekli efot svehtdeenas apgahnishana. Pats no fewis faprotams, ka neweens nebijs peespeests, scho isskaidrojumu usklausitees un pehz ta dariht, bet wareja to, ka ari paschu isskaidrotaju pehz patikshanas atstahat pawifam ne-eeweherotu. Bet, ko domajeet, kas tē notika? Iszehlahs leelisks trofniš, un minetais baptistu jaumeklis tila ar waru no salumu platscha isgruhis ahrā, pee kam tas daschus siteenus dabuja pa muguru. Suhdsiba, finams, no tam nezlees; jo baptisti tahs netura par at-wehletahm, bet veedod, kad pahrestiba zil nezik ir panesama; tomehr waj ta ir kahrtiba, jeb tikai — masakais us kahrtibu sihmedamees darbs? — Tapat zaur stipro dsehrenu bauidishanu eesiluscho salumu preeku dalibneeku starpā reis iszehlahs daudsweetiga, leeliska kaufschahs, pee kam pat augstakais kahrtibneeks wairs neka nespohjis dariht, bet, ka pats faka, „us laiku aisladees projam“ un tad, atpakał nahdamis, zil nezik spehjis strihdneekus apmeeringaht. — Tahdi un teem lihdsigi notikumi scheit nahza preekschā, un tos tadschu newar usskaitht par omulibu un jaufu kahrtibu! Naw tamdehs labi, kad leetas pawifam zitadi atstahsta, neka tahs pateesibā notikuschas; bet wehl ne-smukaki ir, kad tahdas leetas zaur apraksteem laikrakftos tā krahfo, ka zaur to, tā faktot, pateesibai ar duhri sit gihmi, — jo zaur tahdu aprakstu tadschu naw eespehjams, salumu preeku dalibneekus jeb notikumu ažu-leezineekus maldinah. (Skatees peelikumā.) L. D.

dabuja eepaſhtees ar dauds ſemehm, ſtarp tahn ari ar Iſländes falu, un tad tas bija turklahti uſmanigis un duhſchigis jaunellis, tad tas iſ-velnija no wiſeem leelu flawu. Sawā 30. gada wiſch aifſeloja uſ Portugali, kas toreiſ bija, daſchadu juhras ſinatniu dehl, wiſeem fu- gineeleem wehrā leekamo weeta. Schē wiſch palika ilgaku laiku, un velnija flawu uſturu ar juhras kahrfchu ſhmekhann.

Tanī laikā tapa daudz gudrotē un runahīts pahī kahdu lihds tam
wehl nepasīhtamu semi, kureu domaja pret wakareem efošču. Ari Ko-
lumbus bija jau dasču gadu ar tāhdahm domahm nōpuhlejees. Par
leelu palīhgū pee tāhdas darbosčanahs wičam dereja kahdas wežas
kahrtes un dasči usſihmejumi, ko bija zītkahrt wiča ūewas tehwa
tehws, kahds teizams Portugales kugu kapteinis, wahrdā Perestrelo, pa-
gatwojis, kas agraki Porto Santo bija usgahjis. Jo wairak Kolum-
bus tamis studeereja, jo skaidrakī tas nōprata un tīzeja, ka pret wa-
reem waijaga buht semei. Pehdigi wičch tureja ūawu ewehrojumu

par til pateesigu, fa buhtu bijis gataws, par to sawu djschwibū atdot. Tahdā neschaubigā prahṭā wiñsch iſſtahſtija ſawas domas Portu-gales lehnixam Jahnim II., kas, fa rahdiyahs, wina leetu peenehma par pateesigu un gribuja tam fneegt valihgu. Bet pehdigi Kolumbus peedſhwoja, fa bija weltigi us to zerejis. Portugaleſchi, paſchi pebz jaunahs ſemes tihkodami, bija til no Kolumbus wiſu gudrību iſwilku-ſchi, un tad ar weenu fugi us to vusi dewuſchēs. Ta negehligi pee-wilts, Kolumbus gahja 1484. gada ar ſawu luhgumu pee Spahniſas lehnina Ferdinandu un Isabeles no Kastilijsas. Gan wiñsch nebija iſ-dewigu laiku trahpijis, jo kaſch ar Maureem aprija wiſu naudu un traueja laufchu meeru, — bet Kolumbus to no-eeweheroja; wiñsch bija fuhtihts ar labu leezibaſ ralſtu it ihpachhi pee lehniraenes biltz-tehwa, gudrā un deewabihjigā Fernando'a. kas lehnira namā ſtahweja leelā godā; til janoschehlo, fa wiñsch bija tahds wihrs, kas mas ko no tahdahm leetahm ſaprata, un tapebz tureja Kolumbu tikai par ſapno-taju un gaifsa grabhſtitaju. Bet tomeht wiñsch to ſtahdija ſaweeem wal-

Kad tehnika un tehnikaene Fernando'm usdewa, mahjitus wihrus fa-aizinaht, kas to leetu waretu apspreest, tad schis sinaja tahdus ismekleht, kas vahr Kolumbu tapat domaja, ka winsch pats, un gribaja laiku nemtees preeskj apdomaschanahs. Ta tad aistezeja peezi weseli gadi. — Kolumbus palika turpat, gabja pastarpam ar ziteem kare un eemantoja zaur fawu gudribu un teizamu padoma doschanu no waldibas preeskneeleem un augstmaneem leelu godu un labu tefu naudas. Apnizis us apsolito apdomaschanos qaidihi, winsch gribaja ihfu un skaidru atbildi dabuht, kas vehdigi ia skaneja, ka tagad schini kara laikä, sur til dauds swarigu leetu stahw preeskha, newarot wina lugumuu nezik eewe hrot, — bet lihds til buhfhot farsh pagalam, tad jau eribot wifadä wihsä wiag leetu nemti preeskha.

